

ΗΛΙΑΚΕΣ ΚΕΡΑΙΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΑ “ΧΑΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ” ΤΗΣ ΝΕΑΡΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΧΕΛΩΝΑΣ

Τα **θαλάσσια χελωνάκια** που σπάνε το αβγό τους στις αμμουδερές **ανατολικές παραλίες της Φλόριντα** των Ηνωμένων Πολιτειών τρέχουν προς τη θάλασσα και εν συνεχεία εξαφανίζονται μέχρι να επανεμφανιστούν μερικά χρόνια αργότερα. Φεύγουν και έχουν

μέγεθος παλάμης. Επιστρέφουν και έχουν μήκος **45 εκατοστά**. Αυτό γνώριζαν οι επιστήμονες μέχρι πρότινος.

Πλέον γνωρίζουν περισσότερα για τις νεαρές θαλάσσιες χελώνες χάρη στην **τεχνολογία** και ειδικότερα σε νέες συσκευές σήμανσης, μικρότερες σε μέγεθος που αντλούν ενέργεια από τον ήλιο και που μπορούν να τοποθετηθούν στο κέλυφος πολύ μικρών θαλάσσιων χελωνών.

Οι νέες παρατηρήσεις έδειξαν ότι οι μικροσκοπικές χελώνες **δεν ακολουθούν τα ωκεάνια ρεύματα καθόλη τους την πορεία**, αλλά τα εγκαταλείπουν μόλις ανακαλύψουν ύδατα με φύκια τα οποία τους παρέχουν τροφή, ζεστασιά και προστασία.

Οι ειδικές δορυφορικές κεραίες παρέχουν στοιχεία όχι μόνο για τη θέση τους, αλλά και για το βάθος στο οποίο κολυμπούν και τις θερμοκρασίες που επικρατούν εκεί όπου βρίσκονται.

Η έρευνα

Στο πλαίσιο της έρευνας που διενήργησαν επιστήμονες από το Πανεπιστήμιο της Κεντρικής Φλόριντα με επικεφαλής την **Κέητ**

Μάνσφιλντ τοποθετήθηκε ειδική συσκευή σήμανσης σε **17 χελωνάκια** ηλικίας από τρεισήμισι έως εννέα μήνες, μεγέθους από 11 ως 18 εκατοστά.

Μέχρι πρότινος, οι επιστήμονες πίστευαν ότι οι θαλάσσιες χελώνες στις ανατολικές ΗΠΑ εισέρχονται στο Ρεύμα του Κόλπου του Μεξικού για να μεταφερθούν βορειότερα στο **κυκλοτερές υποτροπικό ρεύμα του Βορείου Ατλαντικού**, το οποίο περνάει από τις Αζόρες στα ανοιχτά της Πορτογαλίας και την ακτογραμμή της Αφρικής, για να επιστρέψει στα ανατολικά παράλια των ΗΠΑ.

Στην πορεία τους αυτή εκτιμάται ότι τα θαλάσσια χελωνάκια καθοδηγούνται από μια εσωτερική **μαγνητική «πυξίδα»**.

Ωστόσο, οι παρατηρήσεις έδειξαν ότι τα χελωνάκια είναι πολύ πιο “τεμπέλικα” από αυτό που νόμιζαν οι επιστήμονες. Ενώ κινούνται με τη φορά των δεικτών του ρολογιού προς ανατολάς και πάλι πίσω, πολλά χελωνάκια εγκαταλείπουν το κυκλοτερές ρεύμα του βόρειου Ατλαντικού για να εισέλθουν στα ήρεμα νερά της θάλασσας των Σαργασσών στον βορειοδυτικό Ατλαντικό Ωκεανό.

Η **θάλασσα των Σαργασσών** που πήρε την ονομασία της από τα φύκη του γένους **σάργασσο** που επιπλέουν εκεί, είναι γνωστή για το φαινόμενο της μεγάλης διάρκειας νηνεμίας κατά τη διάρκεια του οποίου **τεράστιες ποσότητες φυκιών** συγκεντρώνονται στην έκταση της.

Εκεί τα χελωνάκια επιδίδονται σε **“ηλιοθεραπεία”** επιπλέοντας στην επιφάνεια της θάλασσας. Απολαμβάνουν μάλιστα τις υψηλότερες του αναμενομένου θερμοκρασίες (4-6 βαθμούς Κελσίου) χάρη στο σκούρο χρώμα του καβουκιού τους, αλλά και των φυκών που επιπλέουν στο νερό.

Οι **υψηλότερες θερμοκρασίες** επιταχύνουν μάλιστα τον μεταβολισμό των χελωνών και κατ’ επέκταση τους ρυθμούς ανάπτυξής τους.

Οι ανακαλύψεις αυτές θα βοηθήσουν τους επιστήμονες να βρουν τρόπους καλύτερης προστασίας των πληθυσμών της θαλάσσιας χελώνας που δέχονται πιέσεις από ανθρωπογενείς δραστηριότητες.

Πηγή/φωτό: Econews